

TEATR NIE TERAZ

Intensywność szkła poza percepcją monodram z muzykiem w tle

na scenie:

ANNA WARCHAŁ

kompozycje muzyczne oraz gitara elektryczna:

TOMASZ LEWANDOWSKI

scenariusz, scenografia, reżyseria:

TOMASZ A. ŻAK

technika:

RYSZARD ZAPRZAŁKA

wykorzystano fragmenty twórczości **Sylvii Plath** oraz okruchy koncertów **Janis Joplin**

plakat: **Aleksandra Żak**

zdjęcia: **Stanisław Kusiak**

trailer: <https://youtu.be/L67pow0Eti8>

Premiera 1: Hotel Tarnovia w Tarnowie, 6 grudnia 2010

Premiera 2: Zakliczyńskie Centrum Kultury w Zakliczynie, 18 marca 2023

[Przedstawienie powstało we współpracy z **Zakliczyńskim Centrum Kultury**]

„Intensywność szkła poza percepcją” to opowieść o kobiecie, która przegapiła w życiu to, co najważniejsze: miłość, rodzinę, spokój ducha. Opowieść o osobie, która w całym zamięcie fałszywych ambicji – głównie tych, które są znamiem tzw. nowoczesnego świata - zatracza siebie.

Patrzemy na okaleczony psychicznie singiel, który już nie potrafi kochać: być matką, córką, żoną, kochanką. W konsekwencji nienawidzi wszystkich, bo postrzega ich jako wrogów. Wrogami są nawet własne dzieci. Takie niewiasty, która wypierają swą tożsamość, spotkamy dzisiaj nie tylko w korporacyjnych salonach czy na „marszu szmat”, ale również na różnych scenach i estradach.

Bohaterka spektaklu jest rockową wokalistką, która po kolejnej próbie samobójstwa trafia do zakładu psychiatrycznego. Ucieka stamtąd, by dać ostatni hipisowski koncert, który równocześnie okazuje się być rozrachunkiem z całym życiem. Na skraju szaleństwa wykonuje swój popis – jedyne, co tak naprawdę potrafi.

* * *

Fragment recenzji

(...) Poświęciłem sporo czasu by porównać repertuar polskich teatrów, szczególną uwagę zwracając na inscenizacje odwołujące się do biografii Sylvii Plath i Janis Joplin, a więc swoistych podmiotów lirycznych przedstawienia Teatru Nie Teraz (...) Jednego jestem pewien – mamy do czynienia z dużym wydarzeniem kulturalnym...

(...) Oczywiście jest, że zmitologizowane przez popkulturę ikony feminizmu (Joplin, Plath) są w tym przedstawieniu jedynie pretekstem do snucia zupełnie innej opowieści. Zaryzykowałbym nawet stwierdzenie, że mamy tutaj opowieść nawiązującą do Księgi Rodzaju, do... Genesis, do tajemniczego „teatru płci”, który rozegrał się w Edenie. A zamykająca scenę rama wielkiego lustra, ten niemy kontrapunkt scenografii, będący aluzją do wiersza Sylvii Plath „Mirror”, jest genialny w swej prostocie.

(...) Patrzymy więc na wyrazistą sceniczną wiwisekcję kobiecego ciała i niewieściej duszy. I cały porządek naszego definiowania „płci pięknej” wywraca do góry nogami totalne, demoniczne aktorstwo **Anny Warchał**, które jest kongenialnie współbrzmiające z mistyczo-diaboliczną poezją Sylvia Plath. Oto kobieta – najcudowniejsza na Ziemi Boża istota, stworzona na podobieństwo miłującego Boga, uosobienie delikatności, miłosiernej mądrości, ta którą Bóg wybrał na Arkę dla Siebie, Ta, która „miażdży głowę węża”, owo źródło świętości i naczynie życia – staje się w tym spektaklu genialnym instrumentem „Władcy tego Świata”. To, co miało być scenicznym „traktatem” o utraconej rajskiej tożsamości, wyewoluowało do poruszającego studium demonicznego opętania.

(...) **Tomasz Lewandowski** (...) „Aktor” mimo woli, milczący świadek dramatu kobiety, liderki zespołu opętanej psychodeliczną muzyką, uzależnieniem od alkoholu i narkotyków. Sądzę, że miał być taki przekonująco - nieprzekonujący w swoim mimicznym aktorstwie. Przy tym duże brawa za kompozycje, gitarowe riffy i acid rockowy akompaniament.

(...) Po zakończeniu spektaklu wróciłem jeszcze raz myślą do Ogrodu Eden. Wstrząśnięty grą i symboliką obrazów: sugestywnie ukazaną aborcją, rozprawieniem się z problemem macierzyństwa przy użyciu „profesjonalnej” zmiotki, szufelki i kubła na śmieci. Mając jeszcze w uszach kołysanką przywołującą echo filmu „Dziecko Rosemary” z pamiętnego 1968 roku, nie odnalazłem już mojej Ewy. Tej, która chciałaby odnaleźć w tremo stającym na scenie swoje prawdziwe odbicie. To już nie był rozpaczliwy song o utracie kobiecej tożsamości, która po kobiecemu pragnie akceptacji od kogoś, kogo ideologia każe nienawidzić. Ubrana w obcisły czarny damski kombinezon kobieta, siedząca w pozycji kwiatu lotosu, medytująca nicość, wpatrzona w czarną pustkę już wybrała. I ja to wiem. Zapragnęła być Lilith, „towarzyszką” - według jednej z legend – samego Lucyfera.

Jan Maniak, Lilith i lustro

Tarnowski Kurier Kulturalny, 19 kwietnia 2023

<http://www.tarnowskikurierkulturalny.pl/film/lilith-i-lustro/>

Uwarunkowania techniczne

Ekipa realizacyjna:

Aktorka i muzyk – 2 osoby

Obsługa techniczna – 2 osoby

Kontakt w sprawach technicznych: Ryszard Zaprzętka – 795-206706; smagaczryszard@poczta.onet.pl

Konieczne warunki prezentacji:

Przedstawienie jest realizowane w klasycznym układzie scena – widownia. Zasadnicza przestrzeń sceniczna to „wybieg estradowy” o minimalnych wymiarach 5 metrów (długość) x 1,5 m (szerokość). Część wybiegu w drugim planie (od 3 metra) powinna mieć po obu bokach „wybiegu” dodatkową

przeźródzeń o szerokości minimum 2 metry. Konieczne jest zupełne wyciemnienie sali, sterowanie światłem lub dostęp do siły (380V) i ew. możliwość podwieszenia światła. Prosimy o przygotowanie mobilnej drabiny. Używanych jest 5 reflektorów (minimum 500W każdy) oraz kolorowe światło LEDowe na horyzoncie sceny. W przedstawieniu używane jest nagłośnienie – jeden mikrofon bezprzewodowy (wokal) oraz podłączenie gitary elektrycznej. Ponadto akcji scenicznej towarzyszą dźwięki z offu, wprowadzane z laptopa. Pożądany jest również odstuch.

Garderoby dla aktorów winna być zlokalizowane nieopodal sceny i – o ile to możliwe – zaopatrzone w łazienkę z prysznicem. Prosimy też o przygotowanie środków pozwalających na dokładne wymycie powierzchni sceny. Podczas spektaklu nie będą wpuszczane osoby spóźniające się. Prosimy również o przestrzeganie zakazu fotografowania, filmowania i nagrywania spektaklu bez zgody teatru.

Czas w spektaklu:

Spektakl trwa ok. 75 minut.

Montaż scenografii oraz światła to nie mniej jak 2,5 godz. (0,5 godz. przed spektaklem to czas niezakłócanej rozgrzewki aktorów). Demontaż spektaklu trwa ok. 0,40 godz.

Media:

Teatr dysponuje własnym serwisem fotograficznym oraz informacyjnym. Istnieje możliwość organizacji konferencji prasowej przed, jak i po spektaklu, ale tylko poza czasem montażu/demontaż.

TEATR NIE TERAZ

TNT istnieje od 1980 roku. Od sierpnia 2019 roku, po wielu latach przygotowań, zainicjował działalność **Ośrodka Praktyk Artystycznych**, co jest obecnie realizowane w ramach współpracy z Gminą i Miastem Zakliczyn oraz z Zakliczyńskim Centrum Kultury na bazie świetlicy we wsi **Ruda Kameralna**.

TNT **współpracował z najważniejszymi ośrodkami teatru poszukującego**: Instytutem Grotowskiego we Wrocławiu, Ośrodkiem Praktyk Teatralnych Gardzienice, Workcenter of Jerzy Grotowski and Thomas Richards w Pontederze we Włoszech. Organizował cykle warsztatowe, m.in. z artystami z Wielkiej Brytanii i Azji: Singapuru, Japonii, Korei,. Własną metodę warsztatową promuje poprzez autorskie warsztaty „Teatr dla Tradycji” i warsztaty „Wiatr Wolności”.

TNT jest autorem premier scenicznych, spektakli ulicznych i działań o charakterze „work in progress”.

Uczestniczył w najważniejszych festiwalach teatru poszukującego w Polsce, m.in.: Krakowskich Reminiscencji Teatralnych, Międzynarodowym Festiwalu Studenckim FAMA w Świnoujściu, Łódzkich Spotkaniach Teatralnych, Poznańskim Festiwalu MALTA, Międzynarodowym Festiwalu Teatru Ulicznego w Jeleniej Górze czy także na Festiwalu Niepokorni-Nieźłomni-Wyklęci w Gdyni.

TNT był organizatorem dwóch edycji ogólnopolskiego interdyscyplinarnego festiwalu „**Spotkania Teatrów Innych**” w Tarnowie oraz współtworzył kilkuletni cykl „**Teatralnych Spotkań Obrzeży**” w Galerii Władysława Hasióra w Zakopanem. **Jest autorem dużych projektów artystycznych** (w tym międzynarodowych), m.in.: „Próba Wyobraźni”, „Tichsze”, „Ikonostas”, „Kwiaty”, „Czym wypełnić puste ramy”, „Drzewo Krzyża”. Występował niemal **we wszystkich zakątkach Polski**. Odwiedził również Ukrainę, Czechosłowację, Niemcy, Szwajcarię, Austrię i Francję.

Twórcy TNT w roku 2000, **jako pierwsi w Polsce**, stworzyli spektakl o Armii Wyklętej („**Na Etapie**”), czyli opowieść o ludziach, którzy z bronią w ręku walczyli przeciwko komunistycznemu zniewoleniu kraju. Do tej tematyki teatr wrócił po 12 latach przedstawieniem „**Wyklęci**”. Równie prekursorskim jest spektakl „**Ballada o Wołyniu**” (2011), mówiący o ludobójczej zagładzie Polaków na południowo-wschodnich ziemiach Rzeczypospolitej, dokonanej w latach 1943-45 przez nacjonalistów ukraińskich. O nader często zakłamanych relacjach polsko-żydowsko-niemieckich jest inscenizacja dramatu Romana Brandstaettera „**Dzień gniewu**” (2013). TNT sięga również do klasyki, np. do „Antygony” Sofoklesa – „**Kreon 2010**” z roku 2014 czy „**Lekcji**” Ionesco z roku 2015. W roku 2016 TNT był organizatorem jubileuszu 80-lecia **prof. Kazimierza Brauna** oraz inscenizatorem jego dramatu „**Powrót Norwida**”, a w roku 2017 stworzył przedstawienie „**Koniec świata**”, odwołujące się m.in. do objawień fatimskich. Rok 2018 wielki projekt artystyczny – „**WYKLĘCI 44**” realizowany w ramach dotacji Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego. W roku 2019 swą premierę miało przedstawienie „**Nie odchódź mnie! Tryptyk kresowy**”, a w 2020 nowatorska inscenizacja baśni Marii Konopnickiej „**O krasnoludkach i o sierotce Marysi**”, zrealizowana we współpracy z Muzeum Marii Konopnickiej w Żarnowcu. W roku 2022 swój początek miało wyjątkowe przedsięwzięcie artystyczne jakim jest przedstawienie „**Pokonać piekło**”, historia, której bohaterami są dwaj polscy męczennicy – **św. o. Andrzej Bobola** i **bł. ks. Jerzy Popiełuszko** (spektakl powstał we współpracy z Instytutem Pamięci Narodowej).

TNT organizuje spotkania poetyckie i dyskusyjne. Angażuje się w różne przedsięwzięcia kulturotwórcze i społeczne. **Prowadzi również konsekwentną działalność edukacyjną**, m.in. poprzez tzw. lekcje teatralne. Od roku 2017 TNT nawiązał stałą współpracę z Instytutem Pamięci Narodowej. Od roku 2014 do 2018 współpracował z Gimnazjum nr 4 im. Jerzego Brauna w Tarnowie, realizując tam unikatowy projekt „**Edukacja przez kreację**”. Wydaje czasopismo „**Intuicje**”.

www.nieteraz.pl www.facebook.com/teatrnieterez/
e-mail: teatr.nie.teraz@gmail.com